

Jämshögs kyrka • Jämshög Church

Hyddan och evigheten

När kärlek uppstår mellan en människa och ett kyrkorum vill hon att platsen aldrig förändras. I en värld där allt annat är föränderligt vill hon att kyrkans murar ska ge henne trygghet och kontinuitet. Men här i Jämshög har människorna genom århundradena förstått att den stolta stenkyrkan egentligen bara är en tillfällig hydda. Här har kyrkorum byggts och rivits ner, drabbats av krig och eldsvåda. Ibland har det byggts om för att bli större och ljusare.

På den södra väggen hänger ett krucifix av trä som sett allt detta. Den 1 september 1803 skyndade några församlingsbor in genom rök och eld och lyckades rädda det sköna medeltida korset. Nu hänger det här och berättar tyst för alla som vill höra om den Ende som är oförgänglig.

The hut and eternity

When there is love between a person and a church room she wants the place to remain the same. In a world where everything else is changing she wants the church walls to give her comfort and continuity. But here in Jämshög people have come to realize that the proud stone church is only a temporary hut after all. Church rooms have been built and torn down here, they have been stricken by war and fire. Now and then the church has been rebuilt to make it bigger and brighter.

On the south wall hangs a wooden crucifix that has seen all this. On 1 September 1803 some parishioners hurried through smoke and fire and managed to save the beautiful medieval cross. Now it hangs here, silently telling anyone who wants to listen about the One who is immortal.